

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4C/205/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514205336
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8514205336.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci žalobcu: O. B., nar. XX. X. XXXX, bytom G. P. XX, občan SR, zastúpený Mgr. Miroslavom Huljakom, advokátom, 29. januára 666, Štrba proti žalovanému: Pohotovosť, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598 v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd zrušuje rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 03451/14 zo dňa 27.8.2014.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 179,52 eur, na účet jeho právneho zástupcu a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 15.10.2014 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 03451/14 zo dňa 27.8.2014.

Žalobu podal z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, v ktorej sú neprijateľné zmluvné podmienky, keďže bola vopred naformulovaná a miesto rozhodcovského konania jednostranne stanovil žalovaný, čo vzbudzuje pochybnosti o objektívnosti rozhodcovského procesu. Ďalej uviedol, že nekalosť rozhodcovskej zmluvy vyplýva aj z veľkej vzdialenosti a z nutnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. V žalobe ďalej poukázal, že rozhodca ignoroval prepisy na ochranu spotrebiteľa, tieto však bližšie nekonkretizoval. Poukázal aj na to, že žalobca sa vopred nemohol oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu a preto sú tieto podmienky neprijateľnými podľa § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka. Plnenie, ktoré sa vymáha bolo priznané v súkromnoprávnom procese, na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky a neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Ďalej žalobca v žalobe poukázal nato, že dňa 6.12.2011 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere na sumu 700 eur so splátkami na 12 mesiacov po 115 eur mesačne a ďalším poplatkom vo výške 680 eur. Na základe bližšieho rozboru predmetnej zmluvy žalobca zistil, že žalovaný mu poskytol finančné prostriedky vo výške 700 eur na dobu 12 mesiacov s poplatkom 680 eur, čiže za cenu 1380 eur, ktoré mu má zaplatiť v mesačných splátkach po 115 eur. Z uvedeného vyplýva a po zadaní uvedených hodnôt do vzorca úverovej kalkulačky žalobca zistil, že žalovaný mu poskytol úver so 148 % úrokovou sadzbou. Žalobca ku dňu podania predmetnej žaloby už žalovanému uhradil sumu vo výške 1737,45 eur, napriek tomu sa žalovaný domáha úhrady ešte ďalších súm a poplatkov. Žalobca je toho názoru, že úroková sadzba je v rozpore minimálne s dobrými mravmi, nakoľko dohodnuté úroky presiahli mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Aj keď vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako 100 % oproti priemernému úroku bánk.

Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril písomne dňa 27.11.2014 a uviedol, že so žalobou nesúhlasí a zdôraznil, že účelom tohto konania má byť len súdne preskúmanie, či boli splnené základné podmienky pre prejednanie a rozhodnutie veci rozhodcom a či bola dodržaná zákonnosť. Poukázal nato, že rozhodcovská zmluva bola obsiahnutá na samostatnej listine, čiže predstavovala samostatnú dohodu podpísanú oboma stranami a predstavuje nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu a preto nie je možné na tento prípad aplikovať § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka. Ďalej poukázal nato, že žalobca nie je spotrebiteľom podľa § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže v zmluve žalobca uviedol, že úver berie na účel zamestnania.

Žalovaný a žalobca sa na pojednávanie nedostavili, predvolanie na pojednávanie mali riadne a včas vykázané. Neúčasť žalobcu ospravedlnil jeho právny zástupca a žalovaný neúčasť na pojednávaní ospravedlnil písomne a zároveň uviedol, že súhlasí, aby sa súdne konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

Vzhľadom na uvedené súd vec prejednal a rozhodol v zmysle ust. § 101, ods. 2, O.s.p., v neprítomnosti horeuvedených účastníkov.

Na pojednávaní právny zástupca žalobcu poukázal na to, že žalobný návrh sa skladá z dvoch častí. V jednej časti popierajú platnosť rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky, kde uvádzajú okolnosti daného prípadu. V druhej časti tvrdia to, že došlo k uzatvoreniu zmluvy, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a preto napadajú zmluvu ako takú s tým, že táto zmluva je ako právny úkon neplatná. Na základe uvedeného žiadali, aby súd rozhodol tak, že zruší rozhodnutie rozhodcovského súdu, prípadne sa vysporiada so záležitosťou neplatnej zmluvy, kde sú neprimerané úroky ako uvádzajú v návrhu.

Dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku vidia v neplatnosti rozhodcovskej doložky. V danom prípade išlo o tzv. typovú zmluvu, predtlačенú, ktorej podmienky žalobca nevedel ovplyvniť, žalobca bol v tomto prípade vo veľkej finančnej tiesni, preto túto podpísal aj s predtlačенými prílohami, avšak nijako slobodne nemohol ovplyvniť nevýhodné podmienky, za ktorých sa zmluva uzatvárala, aj ustanovenia v rozhodcovskej doložke. Rozhodcovská doložka je neprijateľná aj z toho dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá žalovaný, tak sa mu žalobca musí nezvratne podrobiť a tak riešiť svoj spor pred rozhodcom, ktorý je nepredvídateľný a sú vážne pochybnosti o objektívnosti, nestrannosti rozhodcovského procesu. Taktiež poukázal na to, že odporca vo svojom vyjadrení uvádza, že nejde o spotrebiteľskú zmluvu ale sám rozhodcovský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobca je fyzická osoba, nepodnikateľ a že usúdil, že na záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným, aplikoval pri ňom ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

Taktiež poukázali na to, že zmluva, ktorá bola uzatvorená, bola uzatvorená v rozpore so zákonom, jednak s občianskym zákonníkom, jednak so zákonom na ochranu spotrebiteľa.

Zároveň si uplatnil trovy konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, oboznámil sa s rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Bratislava sp. zn. SR 03451/14 zo dňa 27.8.2014, oboznámil návrh na začatie rozhodcovského konania, zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 6.12.2011, rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi konania dňa 6.12.2011, prílohu k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, kópiu doručky o doručení rozhodcovského rozsudku, všeobecnými podmienkami poskytnutého úveru, pokusom o zmier, vyjadrením žalovaného k podanej žalobe a zistil nasledovný skutkový stav.

Dňa 6.12.2011 účastníci konania uzavreli písomnú úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorou žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 700 eur za nešpecifikovaný poplatok vo výške 680 eur. Žalobca sa tak zaviazal žalovanému zaplatiť 1380 eur 12-timi mesačnými splátkami po 115 eur, počnúc dňom 4.1.2012. V zmluve je krížikom vyznačené prehlásenie, že finančné prostriedky sú poskytované na výkon zamestnania.

Rozhodcovskou zmluvou uzavretou medzi účastníkmi konania dňa 6.12.2011 bolo dojednané a to v čl. 2 predmetnej zmluvy, že všetky spory, ktoré vzniknú z príslušnej úverovej zmluvy budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom ak žalujúca strana podá na ňom žalobu, alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana podá žalobu na príslušnom súde. Rozhodcovská zmluva je opäť

formulárovou zmluvou tak, ako aj úverová zmluva, avšak je na osobitnej listine, v príslušnom formulári sú rukou dopísané len údaje týkajúce sa žalobcu a číslom úverovej zmluvy.

Dňa 7.7.2014 žalovaný spísal a podal voči žalobcovi žalobu na Stály rozhodcovský súd Slovenskej rozhodcovskej a.s., Karlovarske rameno 8, Bratislava, pričom predmetný rozhodcovský súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. SR 03451/14 dňa 27.8.2014 tak, že žalovanému určil povinnosť zaplatiť známy úrok vo výške 228,38 eur a známy úrok z omeškania vo výške 92,16 eur, žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť trovy mediačného konania vo výške 225,45 eur a poplatok za upomienky vo výške 32 eur ako aj trovy rozhodcovského konania vo výške 120,58 eur. Ďalej rozhodol, že žalobca B. O. je povinný zaplatiť uvedené nároky spoločne v mesačných splátkach vo výške 80 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalovaného spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., Bratislava. Tento rozsudok bol žalobcovi doručený 18.9.2014.

Žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na súd dňa 15.10.2014, t.j. v zákonnej 30-dňovej lehote.

Na základe uvedeného a takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka (Obč. zák.) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom s nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4, písm. r/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa aby spory s dodávateľmi riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku len ak

a/ rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3)

b/ rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,

c/ jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

d/ sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,

e/ účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dostatočne schválené,

f/ sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
g/ bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
h/ sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
i/ bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
j/ pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.13a)

Podľa § 41 ods. 1 citovaného zákona žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku. Súd sa v danom prípade predovšetkým zaoberal platnosťou rozhodcovskej zmluvy. Tým, že je spracovaná ako formulárová zmluva a to žalovaným, je zrejme, že žalobca nemal možnosť ovplyvniť jej obsah (§53 ods. 2 OZ).

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie

a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

f)dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
i)úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
j)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
y)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1,2 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak : a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a §10 ods. 1, b/ je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. /2/ Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca sa domáha zrušenia vydaného rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 03451/14 zo dňa 27.8.2014 v žalonom stanovenej 30- dňovej lehote z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z.. Žalobca popiera platnosť rozhodcovskej doložky

a tvrdí, že neexistovala právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie sporu, lebo rozhodcovská zmluva je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka a spor zo spotrebiteľskej zmluvy nie je spor spôsobilý na rozhodnutie pred rozhodcovským súdom, pretože tento nezohľadňuje normy na ochranu spotrebiteľa.

Súd dospel k záveru, že tým, že rozhodcovská zmluva je spracovaná ako formulárová zmluva, je zrejme, že žalobca nemal možnosť ovplyvniť jej obsah v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia teda platí fikcia o tom, že rozhodcovská zmluva sa nepovažuje za individuálne dojednanú a opak by musel preukázať dodávateľ, teda v danom prípade žalovaný. To, že rozhodcovská zmluva je uvedená na samostatnej listine nepostačuje pre záver o opaku, zvlášť vychádzajúc z výpovede právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní, ktorý poukázal na to, že podmienky uvedené v tejto zmluve žalobca nevedel ovplyvniť, nakoľko bol vo veľkej finančnej tiesni, túto zmluvu podpísal aj s predtlačnými prílohami, bez toho, aby mu bolo niečo vysvetlené, resp. aby mohol ovplyvniť obsah tejto zmluvy.

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie NS SR 6MCdo/9/2012, ktorý uviedol, že „Návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy sa má predložiť spotrebiteľovi takým spôsobom, aby z neho bolo zrejme, že spotrebiteľovi sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní a aby bolo z neho tiež zrejme, že mu boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie týkajúce sa výlučného riešenia sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom ak má byť právom právne akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená.“

Naviac v danom prípade si rozhodcovský súd podľa rozhodcovskej zmluvy vyberá sám žalovaný a už táto okolnosť vyvoláva pochybnosti o nezáujatosti rozhodcovského súdu, keďže aj jeho činnosť má charakter podnikania. Aj Ústavný súd ČR v náleze II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011 uviedol, že v rozhodcovskom konaní ide o vyjasnenie a urovnanie vzájomných práv, ktoré sa realizujú činnosťou rozhodcu v zastúpení strán, ktoré na rozhodcu zmluvou delegovali svoju vôľu. Preto rozhodcovské konanie nie je konaním súdneho typu a to vedie k prísnejšiemu nazeraniu na rozhodcovskú doložku a jej náležitosti tak, aby nepredstavovali neprimerané podmienky v spotrebiteľských zmluvách a teda nevyvolávali nerovnováhu medzi účastníkmi konania a nevedli k značnej procesnej nevýhode jedného z účastníkov. Táto procesná nerovnováha môže spočívať aj v zbavení spotrebiteľa ochranných ustanovení právneho poriadku o ochrane spotrebiteľa. Ústavný súd ČR ďalej uvádza, že to, aby rozhodcovská doložka v spotrebiteľských zmluvách bola platne dojednaná, predpokladá predovšetkým transparentné pravidlá pre určenie rozhodcu. V tejto súvislosti možno poukázať aj na ďalší nálezy Ústavného súdu ČR IV. ÚS 2735/11 zo dňa 3.4.2012, v ktorom sa zdôrazňuje, že právo na zákonného sudcu zaručené v čl. 38 ods. 1 listiny základných práv a slobôd sa primerane vzťahuje aj na rozhodcovské konanie. Ak sa výber rozhodcu neurčil podľa transparentných pravidiel, nemôže byť akceptovateľný ani výsledok tohto rozhodovania.

V nadväznosti na vyššie citované nálezy Ústavného súdu ČR súd zdôrazňuje, že z rozhodcovského konania v tomto konkrétnom prípade bola vylúčená zásada ústnosti, rozhodcovský rozsudok bol vydaný bez vyjadrenia žalobcu a teda jednoznačne preto možno dospieť k záveru o poškodení procesných práv spotrebiteľa, teda žalobcu, pretože jednoznačne rokovací poriadok príslušného rozhodcovského súdu znevýhodňuje spotrebiteľa oproti súdnemu konaniu.

Problematikou platnosti rozhodcovskej zmluvy formulovanej žalovaným sa už zaoberali súdy vo viacerých svojich rozhodnutiach, napr. uznesením KS v Prešove 21CoE/89/2013-34 zo dňa 19.6.2013 alebo KS v Trenčíne 4CoE/273/2012 zo dňa 22.8.2013. Súdy v nich poukázali nato, že súdna kontrola rozhodcovskej zmluvy platí aj v prípade, že zmluvný vzťah hlavný a vedľajší boli vyjadrené v samostatných listinách. Niet dôvodu vylúčiť súdnu kontrolu formulárovej zmluvy len preto, že je na samostatnej listine a nebola hodnoverne preukázaná vôľa spotrebiteľa individuálne vyjednať, aby prípadne spory riešil rozhodca. Podstatou individuálne nevyjednanej zmluvy klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná, bez možnosti zmeny jej obsahu a to je práve aj prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali spotrebiteľia. Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy súdy videli tiež v geografickom faktore v zmysle judikatúry a poukázali na neprimeranú vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania,

čo je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Podľa uvedených rozhodnutí o nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa rozhodcovskej zmluvy možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky, alebo zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh veriteľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Preto je potrebné považovať takúto rozhodcovskú zmluvu v celosti za neprijateľnú, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

K námietke žalovaného o tom, že žalobca nemá status spotrebiteľa pretože z uvedenej úverovej zmluvy vyplýva, že si finančné prostriedky požičiava na výkon zamestnania súd uvádza, že táto námietka je nedôvodná.

Súd poukazuje na vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní ako aj na samotný rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 03451/14, z odôvodnenia ktorého na strane 3 vyplýva, že: „Rozhodcovský súd mal za preukázané, že medzi žalobcom, /právnická osoba v prejednávanej veci je to žalovaný/ a žalovaným /fyzická osoba, nepodnikateľ v prejednávanej veci žalobca/ došlo dňa 6.12.2011 k uzatvoreniu zmluvy o úvere. Ďalej z predmetného odôvodnenia vyplýva konštatovanie, že rozhodcovský súd mal zároveň zato, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka“.

Súd teda poukazuje na tú skutočnosť, že zo samotného odôvodnenia citovaného rozhodcovského rozsudku vyplýva konštatovanie, že žalobca vystupoval ako fyzická osoba, nepodnikateľ a zároveň rozhodcovský súd konštatoval, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. Čiže tvrdenia žalovaného súd vyhodnotil ako zavádzajúce. Súd navyše konštatuje, že z jeho činnosti sú mu známe nekalé praktiky žalovaného pri vyznačovaní účelu úveru v zmluvách (napr. vo veciach OS Prešov 11C/160/2014, 11C/162/2014, 11C/163/2014), kedy žalovaný vyznačil účel úveru tak, že nezodpovedal skutočnosti ako to bolo v rámci týchto konaní zistené a dokonca touto problematikou sa zaoberala aj európska komisia, ktorá Slovenskú republiku na to upozornila vo svojom liste č. 21349/2011 zo dňa 7.7.2011. Z dôvodu nesprávne uvedeného účelu poskytnutého úveru bol takto úver poskytnutý žalobcovi bez ďalšieho podriadený režimu Obchodného zákonníka, čo malo za následok výrazné zhoršenie jeho právneho postavenia v porovnaní so zvýšenou ochranou a vzťahom k informáciám, s ktorými je veriteľ povinný spotrebiteľa oboznámiť pred uzavretím zmluvy a to vo vzťahu k náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k výške odplaty, regulovanej všeobecne záväzným právnym predpisom a žalovaný sa vyhol uvedeniu ročnej percentuálnej miere nákladov za uvedený úver, ako aj právnym následkom, ktoré by mu vyplývali z toho, ak by zmluva neobsahovala náležitosti uvedené v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, resp. by obsahovala nesprávne údaje v neprospech spotrebiteľa. (Úver sa považuje v takom prípade za bezúročný a bez poplatkov.)

Súd dospel k záveru, že žalobca v danom prípade uzatvoril so žalovaným v skutočnosti zmluvu o spotrebiteľskom a bezúčelovom úvere a táto zmluva mala mať náležitosti stanovené § 9 ods. 2 a nasl. Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

V zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania absentuje okrem iného aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a v zmluve je neplatne dojednaná odplata za úver, ktorý predstavuje viac ako 100% požičanej sumy.

Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná, pretože pri vydaní napadaného rozhodcovského rozsudku boli bez najmenších pochybností porušené všeobecné záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a tieto priznal úspešnému žalobcovi.

Právny zástupca vyčíslil trovy konania na pojednávaní dňa 13.10.2015, a to 3 úkony- /príprava, - podanie návrh a - účasť na pojednávaní/ po 51,45 eur + režijný paušál á 8,39 eur, čo spolu činí 179,52 eur a tieto žiadal zaslať na účet Slovenskej sporiteľne, č.ú. : 5052080463/900. Súd uplatnené trovy konania priznal v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva
doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu

do 15 dní od
ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.